

യോവേലിന്റെ പുസ്തകവും ലവോദിക്കുയിലെ ഏഴാണ്ടിന അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - സംഖ്യ പതിനാറ്

Jeff Pippenger
2025-12-22

പതിനാറാം നമ്പർ

പ്രധാന വിഷയത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ഇത്രയും അധികം വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചതിനായി മുൻകൂട്ടി ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. യോവേൽപുസ്തകത്തെ നേരിട്ട് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തർക്കശൃംഖലയുടെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ ചില പ്രവചനാത്മക രേഖകൾ യഥാസ്ഥാനത്ത് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യോവേൽപുസ്തകത്തിൽ “വെട്ടിക്കളഞ്ഞു” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എബ്രായ പദം, അബ്രാഹാമിന്റെ കാലങ്ങളിൽ ഒരു നിയമത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന യാഗവിധിയിൽ തന്റെ മൂലങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതായി ഞാൻ മുമ്പ് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മദ്യപന്മാരേ, ഉണരുവിൻ; കരഞ്ഞുകൊൾവിൻ;
വീഞ്ഞുകുടിക്കുന്നവരേ, ഏവരും വിലപിടിപ്പിൻ; പുതിയ
വീഞ്ഞിനെക്കുറിച്ചു, അതു നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു
ചേരദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യോവേൽ 1:5.

“ചേരദിക്കപ്പെടുക” എന്ന ഹീബ്രു പദം H3772 ആകുന്നു; അതു ഒരു പ്രാഥമിക ധാതുവാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം ‘മുറിക്കുക (വെട്ടിമാറ്റുക, വെട്ടിയിടുക, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടായി പിളർക്കുക); വൃഞ്ജനാർഥത്തിൽ നശിപ്പിക്കുക അഥവാ വിഴുങ്ങിക്കളയുക; പ്രത്യേകിച്ച് നിയമം ചെയ്യുക (അഥവാ ഒരു സഖ്യതയോ ഉടമ്പടിയോ സ്ഥാപിക്കുക; ആദിയിൽ മാംസം മുറിച്ച് അതിന്റെ കഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നതിലൂടെ).’

“cut off” എന്ന പദത്തിന് Strong’s നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം വ്യാകരണപരമായ അർത്ഥത്തിൽ അതിനെ “primitive root” എന്നു വിളിക്കുന്നുവെന്ന കാര്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആയിരിക്കെ, നിയമത്തോടും അബ്രാഹാമിനോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ മുറിക്കൽ, നിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആ വചനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ആ വെളിച്ചം അതിന്റെ ആദിമ ചരിത്രപരമായ മൂലത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. നിയമചരിത്രത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ “cut” എന്നത് അതിന്റെ ആദിമ മൂലങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു പ്രവാചക പ്രതീകമാണ്; കൂടാതെ, വ്യാകരണപരമായും അത് ഒരു primitive root എന്ന നിലയിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

അഞ്ചാം വാക്യത്തിലെ പ്രഖ്യാപനം, "പുതിയ വീഞ്ഞം" മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പിന്നാക്ക മഴയുടെ സന്ദേശം അവർക്കിടയിൽ കാര്യം മാത്രമല്ല തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ്; മറിച്ച്, അവരുടെ "ആദിമ വേരുകൾ" അബ്രാഹാമുവരെ പിന്തുടരുന്ന ഒരു നിയമജനമെന്ന നിലയിൽ, അവർ ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനമായി 'അവിടെയും അന്നേ രാവു' തന്നെ തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വം വ്യക്തമാക്കുന്നതുമാണ്.

നാൽപ്പത് വർഷത്തോളം മരുഭൂമിയിൽ മരിച്ചുപോയ ആ തലമുറ അവരുടെ ആദിമ വേരുകൾ അനേകം ജാതികളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിലേക്കാണ് പിന്തുടർന്നത്. യോശുവയോടുകൂടെ വാഴ്ത്തദേശത്ത് പ്രവേശിച്ച തലമുറയും അവരുടെ ആദിമ വേരുകൾ അബ്രാഹാമിലേക്കാണ് പിന്തുടർന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ച യെഹൂദന്മാരും അവരുടെ ആദിമ വേരുകൾ അബ്രാഹാമിലേക്കാണ് പിന്തുടർന്നത്. അന്ധകാരയുഗങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുമാർ, തുടർന്ന് 1844-ൽ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത നിയമജനമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും പിന്നിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവരും, അവരുടെ ആദിമ വേരുകൾ അബ്രാഹാമിലേക്കാണ് പിന്തുടർന്നത്. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അതിപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച മില്ലറൈറ്റ് ഫിലഡെൽഫ്യൻ പ്രസ്ഥാനവും അവരുടെ ആദിമ വേരുകൾ അബ്രാഹാമിലേക്കാണ് പിന്തുടർന്നത്. 1863-ൽ യെരൂശലേം പുനർനിർമ്മിച്ച മില്ലറൈറ്റ് ലവോദിക്കു പ്രസ്ഥാനവും അവരുടെ ആദിമ വേരുകൾ അബ്രാഹാമിലേക്കാണ് പിന്തുടർന്നത്. ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് കർത്താവിന്റെ വായിൽനിന്ന് ഛർദ്ദിക്കപ്പെട്ടുകളയുന്ന ലവോദിക്കുൻ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും അവരുടെ ആദിമ വേരുകൾ അബ്രാഹാമിലേക്കാണ് പിന്തുടർന്നത്. ആ തലമുറകളെല്ലാം മുന്നിരിക്കത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉപമ നിവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ നിവർത്തിക്കുമോ.

യോവേലിലെ മദ്യപന്മാർ ഉണർന്നു നോക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ജനമായി നിരസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, പിന്നീട് ചെയ്യുന്ന മഴയുടെ സന്ദേശം തങ്ങൾക്കില്ല എന്നും കണ്ടെത്തുന്നു. അപ്പോൾ അതിന്റെ വിരുദ്ധം സത്യമായിത്തീരുന്നു. യോവേൽ "മഹത്വത്തിന്റെ കിരീടങ്ങൾ" ധരിച്ചിരിക്കുന്നവരായി തിരിച്ചറിയുന്നവർ നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, മുദ്രയിടപ്പെടുകയും, ഒരു വഴിപാടായി ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിനും തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനത്തിനും ഇടയിൽ ഔപചാരികമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട ആദ്യ നിയമം, ദൈവജനത്തിന്റെ അന്തിമ ബലിയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അതേ "മുറിച്ചുകളയൽ"കൊണ്ടാണ് ആരംഭിച്ചത്; ആ അന്തിമ ബലി ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ആ മുറിച്ചുകളയൽ ഗോതമ്പിനെയും കള്ളവിളയെയും വേർതിരിച്ചിടലാണ്. കള്ളവിള നിരസിക്കപ്പെട്ട അഗ്നിയിലേക്കെറിയപ്പെടുന്നു; ഗോതമ്പോ പെന്തെക്കോസ്റ്റ് ആദ്യഘലമായ ഗോതമ്പുവഴിപാടായി കൂട്ടിക്കെട്ടപ്പെടുകയും, തുടർന്ന് "മുൻവർഷങ്ങളിൽ എന്നപോലെ" ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

അബ്രാഹാമിന്റെ നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി സാധാരണയായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്ന നാല് സ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ഉല്പത്തി പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ അബ്രാഹാം 'വിളിക്കപ്പെടുകയും' അവനെ ഒരു മഹാജാതിയാക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് നിയമത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല; എങ്കിലും, അത് ഒരു വാഗ്ദാനത്തിന്റെ വിളിയാകുന്നു. അന്നു അവന്റെ പേര് അബ്രാം എന്നായിരുന്നു; കാരണം നിയമബന്ധത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് പേരുമാറ്റം. നിയമത്തിന്റെ നാല് ഘട്ടങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേതിൽ അബ്രാമിന്റെ പേര് മാറ്റപ്പെടുന്നു.

ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തപ്പോൾ, തന്നെക്കാൾ മഹത്തായ മറ്റാരാലും സത്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിയാതിരുന്നതിനാൽ, താൻ തന്നാൽ സത്യം ചെയ്തു: "ഞാൻ നിന്നെ നിശ്ചയമായി അനുഗ്രഹിക്കും; നിന്നെ നിശ്ചയമായി വർദ്ധിപ്പിക്കും" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവൻ ദീർഘക്ഷമയോടെ സഹിച്ചശേഷം വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചു. മനുഷ്യർ തങ്ങളേക്കാൾ മഹത്തായവനെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നതു പതിവാകുന്നു; ഉറപ്പിനായുള്ള സത്യം അവർക്കു സകല തർക്കത്തിനും അന്ത്യം വരുത്തുന്നതാകുന്നു. അതുപോലെ, വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു തന്റെ ആലോചനയുടെ മാറ്റമില്ലായ്മ അത്യന്തം വ്യക്തമായി കാണിച്ചുതരുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു, അതിനെ സത്യത്താൽ ഉറപ്പിച്ചു; അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്നു അസത്യം പറയുവാൻ അസാധ്യമായ രണ്ടു മാറ്റമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാൽ, നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശ പിടിച്ചുകൊൾവാൻ ശരണമായി ഔടിയെത്തിയ നമുക്കു ശക്തമായ ആശ്വാസം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു. ആ പ്രത്യാശ നമുക്കു ആത്മാവിന്റെ നങ്കൂരം ആകുന്നു; അതു ഉറപ്പുള്ളതും അചഞ്ചലവും ആകുന്നു; തിരശ്ശീലയ്ക്ക് അകത്തുള്ളിടത്തേക്കു അതു കടന്നുചെല്ലുന്നതുകൊണ്ടു. അവിടെക്കു നമുക്കുവേണ്ടി മുൻഗാമിയായ യേശു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ മെൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും മഹാപുരോഹിതനായിത്തീർന്നവൻ ആകുന്നു. എബ്രായർ 6:13-20.

ആപ്താനം അബ്രാഹാമിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനമായിരുന്നു; അതിനുശേഷം വന്ന "ശപഥം" മുഖേന അവൻ രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷിയും നൽകി. അതിനുശേഷം വന്ന "ശപഥം" ത്രിവിധമായിരുന്നു. വാഗ്ദാനരൂപമായ ആപ്താനത്തിന് ശേഷം, അതായത് ആദ്യ പടിക്ക ശേഷം, രണ്ടാമത്തെ യും മൂന്നാമത്തെ യും നാലാമത്തെ യും പടികൾ ദൈവം ഒന്നിരുന്നെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തോടു സ്ഥാപിച്ച യഥാർത്ഥ ത്രിവിധ ഉല്പത്തി പതിനഞ്ചിൽ, വിഭജിക്കപ്പെട്ട മൃഗങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ നോമ്പുമാത്രമേ കടന്നുപോകുന്നുള്ളൂ എന്ന നാടകീയമായ ആചാരത്തിലൂടെ, അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിക്കു ദേശം നിബന്ധനകളില്ലാതെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി, ദൈവം ഔപചാരികമായി നിയമം "വെട്ടി" (സ്ഥാപിച്ചു). വാഗ്ദത്ത ദേശം രണ്ടു നദികളുടെ ഇടയിലുള്ള ദേശമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു; മിസ്രയീമിന്റെ നദിയും യൂഫ്രേറ്റിന്റെ നദിയും. ത്രിവിധ നിയമത്തിന്റെ ആദ്യ പടിയിൽ രണ്ടു നദികളുടെ പ്രവാചക പ്രതീകാത്മകതയെയും ആ പ്രതീകത്തോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സകലത്തെ യും കുറിച്ചുള്ള ഒരു നേരിട്ടുള്ള പരാമർശം ഉൾക്കൊള്ളാത്ത ഇപ്പോൾ നിവൃത്ത പ്രാപിക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ ഉള്ള സംഭവങ്ങൾ ഉായി പ്രചോദനം ഉലായി, ഹിദ്രേക്കെൽ എന്നീ നദികളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ, ആരണ്ടു നദികളും അബ്രാഹാമിന്റെ പ്രവചനത്തിൽ മാതൃകയായി മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്ന ദൃശ്യം അബ്രാഹാമിന്റെ രണ്ടു നദികളുടെ ഇടയിലാണ്; അവ ദാനിയേലിന്റെ രണ്ടു നദികളോടു ചേർത്ത പരിഗണിക്കുമ്പോൾ നാല് നദികളാകുന്നു; കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദം അനേകം ജലങ്ങളുടെ ശബ്ദമാണ്.

അന്നേ ദിവസം യഹോവ അബ്രാഹാമിനോടു ഒരു നിയമം ചെയ്തു അരുളിച്ചെയ്തതു: നിന്റെ സന്തതിക്കു ഞാൻ ഈ ദേശം തന്നിരിക്കുന്നു; മിസ്രയീമിന്റെ നദിമുതൽ മഹാനദിയായ യൂഫ്രാത്തീസ് നദിവരെ: കേന്യർ, കെനിസ്യർ, കദ്മോന്യർ, ഹിത്യർ, പെരിസ്യർ, റെഹായീമ്യർ, അമോർയർ, കന്നാന്യർ, ഗിർഗാശ്യർ, യെബൂസ്യർ. ഉല്പത്തി 15:18-21.

അബ്രാഹാമിന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദേശം സമസ്ത ലോകമായിരുന്നു; അത് അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ പത്ത് രാജാക്കന്മാരാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ ഉടമ്പടിയുടെ ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ അത് രാജാക്കന്മാരായി അല്ല, പത്ത് ഗോത്രങ്ങളായി പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ സമസ്ത ലോകത്തോടും സംഘർഷത്തിൽ ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ ലോകം, ഭൂമിയിലെ പത്ത് രാജാക്കന്മാരിന്മേൽ ആധിപത്യം വഹിക്കുന്ന വെളിപ്പാട് പതിനേഴാം അധ്യായത്തിലെ കടുംചുവപ്പുനിറമുള്ള വേശ്യയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏകലോകഭരണകൂടത്തിന്റെ കീഴിൽ ഞായറാഴ്ചാരാധനയുടെ നടപ്പാക്കൽ മുഖാന്തരം നടക്കുന്ന പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിൽ ഉൾപ്പെടും. അബ്രാഹാമിനോടൊപ്പം, മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുടെ സഭ-രാജ്യ ചിഹ്നം ഈജിപ്തിന്റെ നദിയാൽ—രാജ്യതന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകം—കൂടിയും ബാബിലോണിന്റെ നദിയാൽ—സഭാതന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകം—കൂടിയും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ സംഭവങ്ങളിനുശേഷം യഹോവയുടെ വചനം അബ്രാഹാമിനു ഒരു ദർശനത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തതു:

ഭയപ്പെടേണ്ടാ, അബ്രാഹാമേ; ഞാൻ നിന്റെ പരിചയും നിനക്കുള്ള അത്യന്തം മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ആകുന്നു.

അബ്രാം പറഞ്ഞു: കർത്താവായ ദൈവമേ, എനിക്ക് സന്താനമില്ലാതെ ഞാൻ പോകുന്നു; എന്റെ വീട്ടിന്റെ കാര്യക്കാരൻ ഈ ദമസ്കസുകാരനായ എലീയേസർ ആകുന്നു; എന്നാൽ നീ എനിക്ക് എന്ത് തരികയാകും? അബ്രാം വീണ്ടും പറഞ്ഞു: ഇതാ, നീ എനിക്ക് സന്താനം തന്നിട്ടില്ല; കാണുക, എന്റെ വീട്ടിൽ ജനിച്ച ഒരുവൻ എന്റെ അവകാശിയായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇതാ, യഹോവയുടെ വചനം അവന്നു വന്നു അരുളിച്ചെയ്തത്,

ഇവൻ നിന്റെ അവകാശി ആകുകയില്ല ; നിന്റെ സ്വന്തം ഉദരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവൻ തന്നെ നിന്റെ അവകാശിയായിരിക്കും. പിന്നെ അവൻ അവനെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടു പോയി പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കൂ, നക്ഷത്രങ്ങളെ എണ്ണുവാൻ നിനക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ അവയെ എണ്ണൂ. പിന്നെ യും അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: അങ്ങനെ തന്നെ നിന്റെ സന്തതി ആയിരിക്കും.

അവൻ യഹോവയിൽ വിശ്വസിച്ചു; അവൻ അതിനെ അവന്നു നീതിയായി കണക്കാക്കി. അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു,

ഞാനാകുന്നു കർദ്ദയരുടെ ഊർദ്ദേശത്തുനിന്ന് നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ച് ഈ ദേശം നിനക്കു അവകാശമായി തരുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന യഹോവ.

അവൻ പറഞ്ഞു: യഹോവയായ കർത്താവേ, ഞാൻ ഇതു അവകാശമായി പ്രാപിക്കുമെന്നു എങ്ങനെ അറിയും? അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു,

മൂന്നുവയസ്സുള്ള ഒരു പശുപെൺകിടാവിനെയും, മൂന്നുവയസ്സുള്ള ഒരു പെൺആടിനെയും, മൂന്നുവയസ്സുള്ള ഒരു ആൺആടിനെയും, ഒരു പ്രാവിനെയും, ഒരു കുഞ്ഞുപ്രാവിനെയും എനിക്കു കൊണ്ടുവരിക.

അവൻ ഇവയെ എല്ലാം എടുത്ത് നടുവിൽ മൂറിച്ചു വിഭജിച്ചു, ഓരോ ഭാഗവും പരസ്പരം നേരെനേർ വെച്ചു; പക്ഷേ പക്ഷികളെ അവൻ വിഭജിച്ചില്ല. ഇരപിടിയൻ പക്ഷികൾ ആ മൃഗശരീരങ്ങളുടെമേൽ ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ അബ്രാം അവയെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാനിരുന്നപ്പോൾ അബ്രാമിന്റെമേൽ ഗാഡ്നിദ്ര വീണു; ഇതാ, മഹാഗാഡ്യാമായ അന്ധകാരത്തിന്റെ ഭയങ്കരം അവന്റെമേൽ പതിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ അബ്രാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു,

നിന്റെ സന്തതി തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത ഒരു ദേശത്തിൽ പരദേശികളായിരിക്കയും അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ സേവിക്കയും ചെയ്യും എന്നു നീ നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൊൾക; അവർ അവരെ നാലുനൂറു വർഷം പീഡിപ്പിക്കും. അവർ സേവിക്കുന്ന ആ ജാതിയെയും ഞാൻ ന്യായം വിധിക്കും; അതിനുശേഷം അവർ മഹാസമ്പത്തോടുകൂടെ പുറത്തുവരും.

നീ സമാധാനത്തോടെ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നുചേരും; നല്ല വൃദ്ധപ്രായത്തിൽ നിന്നെ സംസ്കരിക്കപ്പെടും.

എന്നാൽ നാലാം തലമുറയിൽ അവർ വീണ്ടും ഇവിടെ വരും; അമോര്യരുടെ അകൃത്യം ഇതുവരെ പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല.

സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചപ്പോൾ ഇരുട്ടായി; അപ്പോൾ ഇതാ, പുക ഉയരുന്ന ഒരു ചുളയും ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു ദീപവും ആ മൂറിച്ചിട്ടിരുന്ന കഷണങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കൂടി കടന്നുപോയി. ഉല്പത്തി 15:1-17.

രാത്രിയിൽ അഗ്നിസ്ഥലം മോശയും പകൽ മോശയും മോശെയെയും യിസ്രായേൽക്കുളെയും നയിക്കുമായിരുന്നവൻ, പുകയും ചൂളയും ജ്വലിക്കുന്ന ദീപവും ആയി ആ "കീറിപ്പിരിച്ച" കഷണങ്ങളുടെ നടുവിലൂടെ കടന്നുപോയി.

പകൽ അവർക്കു വഴി കാട്ടേണ്ടതിന്നു മോശസ്തംഭത്തിൽ യഹോവ അവരുടെ മുമ്പായി നടന്നു; രാത്രിയിൽ അവർക്കു വെളിച്ചം നൽകേണ്ടതിന്നു അഗ്നിസ്തംഭത്തിൽ നടന്നു; അങ്ങനെ അവർ പകലും രാത്രിയും യാത്ര ചെയ്യേണ്ടതിന്നു. പകൽ മോശസ്തംഭവും രാത്രിയിൽ അഗ്നിസ്തംഭവും ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു അവൻ മാറ്റിക്കളഞ്ഞില്ല. പുറപ്പാട് 13:21, 22.

ജ്വലിക്കുന്ന ദീപവും പുകയുന്ന ചൂളയും മോശസ്തംഭത്തെയോ അഗ്നിസ്തംഭത്തെയോ പ്രതിരൂപീകരിച്ചു; അവ, അബ്രാമുമായി ദൈവം നിയമം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളിൽ ആദ്യഘട്ടത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാചകഘടകത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അദ്ധ്യായം "ഭയപ്പെടേണ്ട" എന്ന വചനങ്ങളാൽ ആരംഭിക്കുന്നു; കാരണം ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശം "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക" എന്നതാണ്; അബ്രാമിനെപ്പോലെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകുകയില്ല. ഭയത്തിന് രണ്ട് തരങ്ങളുണ്ട്; കാരണം മനുഷ്യർ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളാണ്.

ഉടമ്പടിയുടെ ആ ഭാഗത്തിൽ കൂടുതൽ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അബ്രാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു; അതു അവന്നു നീതിയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. മൂന്ന് ദൂതന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തോടു സാമ്യമുള്ളവരാണ്; പാപം, നീതി, ന്യായവിധി എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവ് ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു ഉപദേശിക്കുന്ന യോഹന്നാൻ ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ സവിശേഷതകൾ മൂന്ന് ദൂതന്മാരോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു; അതിനാൽ, ഉടമ്പടി ഭാഗത്തിൽ ദൈവഭയം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം, രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടമായ നീതി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; അതിനെത്തുടർന്ന് ന്യായവിധിയുടെ പ്രഖ്യാപനം വരുന്നു; അതാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പ്രവൃത്തിയും, മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശവും. ഉടമ്പടിയുടെ ആദ്യ ഘട്ടം ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ മുൻസൂചിപ്പിച്ചു; അത് എപ്പോഴും മൂന്നു സന്ദേശങ്ങളുടെയും ഒരു ഫ്രാക്റ്റലാണ്. ഉടമ്പടി പ്രക്രിയയിലെ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അബ്രാം നീതിമാനെന്നു എണ്ണപ്പെട്ട ശേഷം, രണ്ടാമത്തെ ദൂതനെ അടയാളപ്പെടുത്താൻ "അവൻ ഒരു വഴിപാട് തയ്യാറാക്കുന്നതു ന്യായവിധിയുടെ മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടത്തിനുതൊട്ടുമുമ്പാണ് ആ വഴിപാട് തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നതു്. ആ വഴിപാട്, ഉയർത്തപ്പെട്ടു കയറ്റപ്പെടുന്ന ഒരു പതാകയായി നിലകൊള്ളുന്ന മലാഖി മൂന്നിലെ ലേവ്യരുടെ വഴിപാടിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു്. മോശെയുടെ ജീവിതത്തിലെ നാലാമത്

വർഷങ്ങളുള്ള മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളിൽ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന തുപോലെതന്നെ, മോശെയുടെ ആദ്യ നാലു പത്ത് വർഷങ്ങളിൽ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾത്തന്നെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളുള്ള

മോശെയുടെ സാക്ഷ്യം ആരംഭിക്കുന്ന സ്ഥലം അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതോടെയാണ്, (ആദ്യ പടി), അതിന് പിന്നാലെ ഒരു ദൃശ്യപരിശോധന വരുന്നു. രണ്ടാം പടിയിൽ ഒരു ദൃശ്യപരിശോധന ഉൾപ്പെടുന്നു; ദാനിയേൽ ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ സംഭവത്തിൽപോലെ, ദാനിയേൽ ആദ്യം ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു ബാബിലോന്യരുടെ ആഹാരം ഭക്ഷിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും, തുടർന്ന് അവന്റെ ശാരീരിക രൂപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ദാനിയേലിന്, മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, വടക്കൻ രാജാവിന്റെയും ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവിനാൽ മൂന്നാമത്തെ പരീക്ഷണം ഉണ്ടായി; അതാണ് മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം.

മോശെയുടെ മാതാപിതാക്കൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു; അവനെ വെള്ളത്തിലെ ഒരു പെട്ടകത്തിൽ വെച്ചു; അപ്പോൾ ഫറവോന്റെ മകൾ ആ സാഹചര്യത്തെ കാണേണ്ടതിന്നു നയിക്കപ്പെട്ടു, തുടർന്ന് ശിശുവിനെ രക്ഷിക്കണമെന്ന അനുകൂലവിധി പ്രസ്താവിച്ചു. മോശെയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭം ദൈവം മനുഷ്യജാതിയോടു ചെയ്ത നിയമത്തിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു; തുടർന്ന് മോശെയുടെ മുഖാന്തരം ദൈവം മനുഷ്യജാതിയിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനതയോടും ഒരു നിയമം ചെയ്തു. മനുഷ്യജാതിയോടുള്ള നോഹയുടെ നിയമം മഹാപുരുഷാരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനത്തോടുള്ള മോശെയുടെ നിയമം ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം ആകുന്നു. നിയമം ദൃഢീകരിക്കുന്നതിനായി അബ്രാം അർപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന യാഗം, നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷം അബ്രാമിന്റെ പ്രവചനം നിറവേറ്റിയ മോശെയിലും ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, നോഹയുടെ നിയമത്തിന്റെ ചിഹ്നം ധരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു.

അർപ്പണം അഞ്ചു വ്യത്യസ്ത മൃഗങ്ങളാൽ ഘടിതമായിരുന്ന പൂ: മൂന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു പശുക്കു ടാവി, മൂന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു പെൺആട്, മൂന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു പ്രാവുകുരുവി, ഒരു ഇളയ പ്രാവ്. പക്ഷികളെ മുഴുവനായിത്തന്നെ വെച്ചു; പശുക്കു ടാവി, ആട്ടുകൊറ്റൻ, പെൺആട് എന്നിവയെ രണ്ടായി "മുറിച്ചു." ഈ അർപ്പണം അവസാന നാളുകളിൽ മനുഷ്യർക്കുള്ള ദൃശ്യ പരീക്ഷണമായി ഒരു പതാക ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്ന തിന്റെ മാതൃകയായി നിലകൊള്ളുന്ന പൂ. ഫറവോന്റെ മകൾക്കുള്ള ദൃശ്യ ചിഹ്നം പെട്ടകത്തിനുള്ളിലെ ശിശു മോശയായിരുന്ന പൂ. പെട്ടകം പെട്ടകത്തിലുണ്ടായിരുന്ന എട്ടു ദൂതന്മാർക്കു ഓരോ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെടുന്ന പൂ. "എട്ടു" എന്ന സംഖ്യ ഒരു ലക്ഷത്തിനാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ പതാകയുടെ പ്രവാചകസ്വഭാവങ്ങളിലൊന്നായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പൂ.

അഞ്ചു മൃഗബലികളെ പരിഗണിച്ചു അവയിൽ മൂന്നു നെരണ്ടായി വിഭജിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ അർപ്പണം എട്ടു ഭാഗങ്ങളാൽ രൂപംകൊള്ളുന്നതു; ഇത് നോഹയാൽ മുൻകൂട്ടി മാതൃകയായി കാണിക്കപ്പെട്ടതും തുടർന്നു അബ്രാമിന്റെ അർപ്പണത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നതു.

ദൈവം കല്പിച്ചതുപോലെ വിഭജിക്കപ്പെട്ട ആ അഞ്ച് മൃഗങ്ങൾ "എട്ട്" എന്ന സംഖ്യയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, പെട്ടകത്തിന്മേലുണ്ടായിരുന്ന "എട്ട്" ആത്മാക്കൾ മുഖേന മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ലോകാവസാനത്തിലെ ആ ആത്മാക്കളെയും അവ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അബ്രാമിന്റെ ത്രിവിധ നിയമത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടമായ പരിച്ഛേദനയുടെ അടയാളം ജനനത്തിന് ശേഷം "എട്ടാം" ദിവസത്തിൽ നടത്തപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; ആ ആചാരം പിന്നീട് സ്നാനത്താൽ പകരംവന്നു; അതു "എട്ടാം" ദിവസത്തിൽ സംഭവിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്. "എട്ട്" എന്ന സംഖ്യ നോഹയുടെയും മോശെയുടെയും നിയമങ്ങളുടെ സ്ഥാപിതമായ ഒരു സവിശേഷതയാണ്; ഉയർത്തിക്കാട്ടപ്പെടുന്ന ഒരു പതാകാർപ്പണമായി ഉയർത്തപ്പെടുവാൻ ഇരിക്കുന്ന ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെയും, ഏഴിൽനിന്നുള്ള "എട്ടാമൻ" ആകുന്നവരായ അവരെയും, അവ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു.

പെട്ടകത്തിന്മേലുള്ള "എട്ട്" എന്നതാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആ അഞ്ച് മൃഗങ്ങൾ, അഞ്ചു ബുദ്ധിയുള്ള കന്യകമാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവർ മരണം കാണാതെ ഒരു പഴയ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലേക്കു കടന്നുപോകും.

അബ്രാമിന്റെ യാഗം ശുദ്ധമായ യാഗമായിരുന്നു; കാരണം യാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന സകല മൃഗങ്ങളും ശുദ്ധമൃഗങ്ങളായിരുന്നു; അവ ഒന്നിച്ചുകൂടി സമ്പൂർണ്ണ ഹോമയാഗങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പ്രധാന മൃഗങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽ സ്രഷ്ടാവിനെ ആരാധിക്കണമെന്ന കല്പന ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അബ്രാമിന്റെ പ്രവചനം മോശെയുടെ കാലത്ത് നിവൃത്തിയായപ്പോൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടിരുന്ന വിശുദ്ധാലയശുശ്രൂഷയിലെ പ്രധാന യാഗമൃഗങ്ങൾ ആരാധനയുടെ യാഗങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; അതോടൊപ്പം അവ സ്രഷ്ടാവിനെ ആരാധിക്കുവാനുള്ള ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ആഹ്വാനത്തെയും പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു.

പതിനെട്ടാം വാക്യം വ്യക്തമായി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു: "ആ ദിവ്യ യഹോവ അബ്രാമിനോടു ഒരു നിയമം ചെയ്തു." വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്നു ദൂതന്മാരെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്ന മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലൊന്നാമത്തേതിനെ അതാണ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. ഉപപതിനഞ്ചിലെ നിയമഘട്ടം വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു; അതിന് പിന്നാലെ വരുന്ന രണ്ടാമത്തെ ദൂതനെ, ഉല്പത്തി പതിനേഴിൽ കാണുന്ന അബ്രാമിന്റെ

നിയമത്താൽ ലെ രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചു.

രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽ, അബ്രാമിന്റെ പേര് അബ്രാഹാമായി മാറ്റപ്പെടുന്നു. അബ്രാം എന്നതിന് 'പിതാവ് ഉന്നതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്നർത്ഥമാണ്; അബ്രാഹാം എന്നതിന് 'അനേകം ജാതികളുടെ പിതാവ്' എന്നർത്ഥമാണ്. അബ്രാമിന്റെ വീളിയിൽ ഒരു വലിയ ജാതിയായി മാറുമെന്ന വാഗ്ദാനം നൽകിയിരുന്നു; എന്നാൽ അബ്രാമിന്റെ പേര് മാറ്റപ്പെടുന്നതുവരെ ആ വാഗ്ദാനം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പിന്നെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ഉടമ്പടി ജനത്തിന്റെ ആദ്യ പിതാവായി. അടുത്ത ഘട്ടം മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചു; അതിൽ അബ്രാഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു, അത് ക്രൂശിനെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചു; അത് 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചു; അത് ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു—അതുതന്നെയാണ് മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം. ആ മൂന്നാമത്തെ ഉടമ്പടി ഘട്ടം 1844-ലെ ഒക്ടോബർ ഇരുപത്തിരണ്ടാം തീയതി നിവൃത്തിയായി; അത് ഉല്പത്തി ഇരുപത്തിരണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽ, അബ്രാമിന്റെ പേര് മാറ്റപ്പെടുന്ന രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽ, സുന്നത്ത് എന്ന കർമ്മം ഒരു നിയമജനത്തിന്റെയും ദൈവത്തോടുള്ള അവരുടെ ബന്ധത്തിന്റെയും "അടയാളമായി" സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ മുദ്രയിടപ്പെടുന്നത് രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലാണ്. ഞായറാഴ്ച നിയമത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽ അവർ ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ അവർ മുദ്രയിടപ്പെടുന്നത് ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിലാണ്; മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ അതായത്, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് വാതിൽ അടഞ്ഞതിനു തൊട്ടുമുമ്പ്.

2300-വർഷ പ്രവചനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ച ബാബേലിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട മൂന്ന് കല്പനകളോടും ഇതേ സത്യമാണ് ബാധകമാകുന്നത്; ആ പ്രവചനം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവോടെ അവസാനിച്ചു. ഒന്നാമത്തേതിന് ശേഷം, എന്നാൽ മൂന്നാമത്തേതിന് മുമ്പായി, രണ്ടാമത്തെ കല്പനയുടെ ചരിത്രകാലത്ത് ദേവാലയം പൂർത്തിയായി. ഒന്നാമത്തെ കല്പനയുടെ കാലത്താണ് അടിസ്ഥാനം ഇടപ്പെട്ടത്; ദേവാലയനിർമ്മാണം രണ്ടാമത്തെ കല്പനയുടെ ചരിത്രത്തിൽ പൂർത്തിയായി. ക്രി.മു. 457-ലെ മൂന്നാമത്തെ കല്പന 2300 വർഷങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു; അതേ സമയം ആ കല്പന യെഹൂദന്മാർക്ക് ദേശീയ പരമാധികാരം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ വേമാർക്കിൽ ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു; അതിനെ മൂന്നാമത്തെ കല്പനയിലൂടെ ദേശീയ പരമാധികാരത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനവും സൺഡേ ലോ സമയത്ത് വിജയോന്മുഖ സഭയെ ഒരു ധ്വജമായി ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നതും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ കലപ്പന 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് വിവാഹത്തു് ലേക്കു് ഉള്ള മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവിനെ പ്രതിരൂപമായി സൂചിപ്പിച്ചു. വധു സ്വയം ഒരുക്കുന്ന വിവാഹത്തിന് മുമ്പാണ്; വിവാഹസമയത്തു് അല്പം ഒരു ലക്ഷത്തു് നിനാലപ്പത്തു് നാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടൽ, പ്രവചനാത്മകമായ മൃഗത്തു് നിന്റെ പ്രതിമയുടെ പരീക്ഷയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തു്, ഞായറാഴ്ച നിയമത്തോടു മുമ്പു് പൂർത്തീയാകുന്ന കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുന്നാകടന്നുപോകേണ്ട പരീക്ഷ മൃഗത്തു് നിന്റെ പ്രതിമയുടെ പരീക്ഷതന്നെയാണെന്നു് നമുക്കു് അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

“കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ രൂപം പ്രാപിക്കുമെന്നതു കർത്താവു എനിക്ക് വ്യക്തമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; കാരണം ദൈവജനത്തിനായി അതു മഹത്തായ പരിശോധനയായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അതിനാൽ അവരുടെ നിത്യഗതി നിർണ്ണയിക്കപ്പെടും. നിങ്ങളുടെ നിലപാട് അസംഘടിതത്വങ്ങളുടെയും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെയും അന്തരമൊരു കലപ്പയായതിനാൽ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

“വെളിപ്പാട് 13-ൽ ഈ വിഷയം വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; [വെളിപ്പാട് 13:11-17, ഉദ്ധരിച്ചത്].”

“ഇതാണ് ദൈവജനങ്ങൾ മുദ്രവെക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പു് അവർ നേരിടേണ്ട പരീക്ഷണം. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുകയും വ്യാജമായൊരു ശബ്ദത്തു് സ്വീകരിക്കാൻ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ദൈവത്തോടുള്ള തങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തത തെളിയിച്ച എല്ലാവരും യഹോവയായ കർത്താവായ ദൈവത്തിന്റെ പതാകയ്ക്കുകീഴിൽ നിരന്നുനിൽക്കും; അവർ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര പ്രാപിക്കും. സ്വർഗ്ഗീയ ഉത്ഭവമുള്ള സത്യത്തെ വിട്ടുകൊടുത്ത് ഞായറാഴ്ച ശബ്ദത്തു് സ്വീകരിക്കുന്നവർ മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര പ്രാപിക്കും.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് വാതിൽ അടഞ്ഞു; ഇത് ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിലെ അടഞ്ഞ വാതിലിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുടെ പരീക്ഷണം അനുഗ്രഹകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു “മുമ്പു്” നാകടന്നുപോകേണ്ട പരീക്ഷണമാണെന്നുമാണ്; അതുപോലെ തന്നെ, ആ പരീക്ഷണത്തിലാണ് നമ്മുടെ നിത്യഗതി നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും അവൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിനു മുമ്പു് വധു സ്വയം സജ്ജമാകുന്നു; ഇതിനായി അവൾക്കു യോജിച്ച വിവാഹവസ്ത്രം ഉണ്ടായിരിക്കണം; ആ വസ്ത്രം നിയമത്തിന്റെ ദൂതന്റെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന അഗ്നികളാൽ നിർമ്മലീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. മുദ്ര വിവാഹത്തിനു മുമ്പു് പതിക്കപ്പെടുന്നു; തുടർന്ന് ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ വിവാഹം നടക്കുന്നു.

സിസ്തർ വൈറ്റ് മൂട്രയിടൽ എന്ന ത്വഞ്ജനികമായും ആത്മീയമായും സത്യത്തിൽ സ്ഥിരത പ്രാപിക്കുന്നതാണെന്നു നിർവചിക്കുന്ന ഈ ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾക്കു മൂട്രയിടപ്പെടുന്ന 'സമയത്തു', ദൈവത്തിനു ധൈര്യവുമായ ന്യായവിധികളുടെ കൂലിക്കു 'അപ്പോൾ' വരുമെന്നു അവർ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഈ ആകുലതയ്ക്കു വെളിച്ചം പതിന്നൊന്നിലെ ഭൂകമ്പ ആരംഭിക്കുന്ന ന്യായവിധികളാണ്; അതാണ് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമം.

മില്ലറൈറ്റ് ആലയം അർദ്ധരാത്രി ഘോഷത്തിൽ പൂർത്തിയായി; അതുവഴി വിധിയുടെ മൂന്നാമത്തെ വഴികാട്ടിക്കല്ലിനു മുമ്പ് മൂട്ര സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. അബ്രാഹാമിന്റെ നിയമത്തിൽ വിധിയുടെ മൂന്നാമത്തെ പടി മോറിയ പർവ്വതത്തിലെ യിസ്ഹാക്കായിരുന്നു; അത് ക്രൂശിലെ ക്രിസ്തുവിനെ മാത്രം പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നതല്ല, മലാഖി മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിലെ ലേവ്യരുടെ അർപ്പണത്തെയും പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു.

അവൻ വെള്ളിയെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനും നിർമ്മലീകരിക്കുന്നവനും ആയി ഇരിക്കും; അവൻ ലേവിയുടെ പുത്രന്മാരെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, പൊന്നിനെയും വെള്ളിയെയും പോലെ അവരെ ശോധന ചെയ്ത് നിർമ്മലീകരിക്കുകയും ചെയ്യും; അവർ യഹോവേക്കു നീതിയിൽ ഒരു വഴിപാടു അർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. അപ്പോൾ യെഹൂദയുടെയും യെരൂശലേമിന്റെയും വഴിപാടു യഹോവേക്കു പുരാതനകാലത്തിലേപ്പോലെയും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വർഷങ്ങളിലേപ്പോലെയും പ്രസാദകരമായിരിക്കും.

"ഞാൻ ന്യായവിധിക്കായി നിങ്ങളോടു അടുത്തുവരും; മന്ത്രവാദികൾക്കുമേലും വ്യഭിചാരികൾക്കുമേലും വ്യാജമായി സത്യം ചെയ്യുന്നവർക്കുമേലും, കുലിക്കാരന്റെ കുലി അവനിൽ നിന്നു പീഡനത്തോടെ അപഹരിക്കുന്നവർക്കുമേലും, വിധവയെയും പിതാവില്ലാത്തവനെയും പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കുമേലും, പരദേശിയെ അവന്റെ അവകാശത്തിൽ നിന്നു തള്ളിക്കളയുന്നവർക്കുമേലും, എന്നെ ഭയപ്പെടാത്തവർക്കുമേലും ഞാൻ വേഗമുള്ള സാക്ഷിയായിരിക്കും, സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു." മലാഖി 3:3-5.

ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയയ്ക്കു ശേഷം, യാഗം 'അപ്പോൾ' പുരാതന കാലങ്ങളിലേതുപോലെ ആയിരിക്കും; അന്തർഗ്ഗത ന്യായവിധിയുടെ പ്രവൃത്തിക്കു ചലത്താണ് യാഗം ഒരുക്കപ്പെടുന്നതും; കാരണം അപ്പോഴെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ യാഗമായി ഒരുക്കപ്പെട്ട ഈയിരിക്കുന്ന ലേവ്യർ "വേഗത്തിലുള്ള സാക്ഷി"യായി എതിരാകുവാനുള്ള മൂലകനു കമാരോട് വിരുദ്ധമായി നിർത്തപ്പെടുന്നതും. "വേഗത്തിലുള്ള സാക്ഷി" എന്ന "ലവോദികൃത സഭയോടുള്ള വിശ്വസ്യ സാക്ഷി" ആകുന്ന ഈ അവൻ ശബ്ബാവിനെ ഒരു പന്താപോലെ ദൂരെയുള്ള വയലിലേക്കു എറിയുന്ന ഈ അവൻ ലവോദികൃതന്റെ വായിൽനിന്നു പ്രക്ഷേപിത ഛർദ്ദനമായി

പുറത്തേക്കു തുറന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗോതമ്പിനെയും കളകളെയും വേർതിരിച്ചു വേഗത്തിൽ വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണം അത് മലയാളത്തിൽ തന്നെ മറ്റൊരു തരത്തിൽ വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് വേഗത്തിൽ വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് വേഗത്തിൽ വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മലയാളത്തിൽ "പഴയ ദിവസങ്ങളിലേതുപോലെ" അർപ്പണത്തെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നത് ഒരു ലക്ഷ്യം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെയും പതാക ഉയർത്തിക്കാണിക്കലാണ്; അതു പെന്തക്കൊസ്തലിലെ രണ്ടു തൂക്കിക്കാണിക്കുന്ന അപ്പങ്ങളുടെ അർപ്പണം ഉയർത്തിക്കാണിക്കലായിരുന്നു; അതു മരുഭൂമിയിൽ തൂണിമേൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കലായിരുന്നു; അതു ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിമേൽ ഉയർത്തിക്കാണിക്കലായിരുന്നു, കൂടാതെ ലോകമൊക്കെയും അത്ഭുതപ്പെട്ടും വിസ്മയപ്പെട്ടും നിന്നപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ജീവിക്കുന്ന അഗ്നിക്കൊട്ടിലിൽ ശരീരം, മേശം, അബേദ്നെഗോ എന്നിവരെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കലുമായിരുന്നു; അതു 1843-ലെ ചാർട്ടിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണവും, 1850-ലെ ചാർട്ടിനായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ലക്ഷ്യവും ആയിരുന്നു.

അബ്രാഹാമിന്റെ നിയമത്തിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു പരിച്ഛേദനാചാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും നിർബന്ധിതമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത്; അങ്ങനെ അത് നിയമത്തിന്റെ അടയാളമായി. മോശെയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, അബ്രാഹാം ഉടൻ തന്നെ യിസ്ഹാക്കിനെ പരിച്ഛേദനം ചെയ്തു; അതിനാൽ മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ അവനെ യാഗമായി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, യിസ്ഹാക്ക് ആ അടയാളത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുമായിരുന്നു. തുടർന്ന് ആ അടയാളത്തിനു പകരമായി സ്നാനം വരികയും, അവ രണ്ടും ചേർന്ന് ക്രൂശിന്റെ അടയാളത്തിന് രണ്ട് സാക്ഷികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

"ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മൂലം എന്താണ്, അവന്റെ ജനങ്ങളുടെ നെറ്റികളിൽ വെക്കപ്പെടുന്നത്? അത് മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകൾക്ക് അല്ല, ദൂതന്മാർക്ക് വായിക്കാനാകുന്ന ഒരു അടയാളമാണ്; നശിപ്പിക്കുന്ന ദൂതൻ ഈ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ അടയാളം കാണേണ്ടതുകൊണ്ടാണ്. വിവേകമുള്ള മനസ്സ് കർത്താവിന്റെ ദത്തുപുത്രന്മാരിലും പുത്രിമാരിലും കാൽവറിയിലെ ക്രൂശിന്റെ ചിഹ്നം കണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണലഘനത്തിന്റെ പാപം നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ വിവാഹവസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ സകല കല്പനകളോടും അനുസരണയുള്ളവരും വിശ്വസ്തരുമാണ്." Manuscript Release, number 21, 51.

ഉല്പത്തി 1 പതിനഞ്ചിലെ നിയമത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ, ദാസ്യ ബന്ധത്തിൽ കഴിയേണ്ട 400 വർഷങ്ങളുടെ ഒരു സമയപ്രവചനം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നതും; അതേ കാലഘട്ടത്തെ പൗലോസ് 430 വർഷങ്ങളായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതും. പൗലോസിന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽ പുറപ്പെടുവിപ്പിച്ചത് വിളിയോടെ ആരംഭിക്കുന്നതും, കാരണം അബ്രാഹാമിന്റെ

പരദേശവാസകാലവും അവൻ അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ൧. മുപ്പത് വർഷങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെട്ട് നാല് നൂറ് വർഷങ്ങളെ അടുത്തായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, പൗലോസ് മുന്നേ ൨൧ വയസ്സ് കൊണ്ടു പ്രതീകസമുച്ചയം അതാകുന്ന ൧; അബ്രാഹാം മുന്നേ ൨൧ വയസ്സ് കൊണ്ടു നാല് നൂറ് വർഷങ്ങൾ മറ്റൊരു പ്രതീകമാണ്. ആകയാൽ, നാല് നൂറ് വർഷങ്ങളുടെ കാലഘട്ടം എന്ന നൈപ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ൧, നാല് നൂറും മുപ്പതും വർഷങ്ങളുള്ള കാലഘട്ടം എന്ന നൈപ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ൧, മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ എന്ന നൈപ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ൧?

നാലുനൂറ് മുപ്പത് വർഷങ്ങളെ ഇരുനൂറ് പതിനഞ്ച് വർഷം വീതമുള്ള രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കാമെന്നത് പണ്ഡിതന്മാർ യുക്തിയായി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു; ആദ്യകാലഘട്ടം ബന്ധനവും അടിമത്തവും ഇല്ലാത്തതും, രണ്ടാമത്തേത് അടിമത്തത്തിന്റെ കാലഘട്ടവുമാണ്.

അബ്രാഹാം 75-ആം വയസ്സിൽ കന്നാനിൽ പ്രവേശിച്ചു; അബ്രാഹാമിന് 100 വയസ്സായപ്പോൾ (25 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം) ഇസ്രാഹാൽ ജനിച്ചു. ഇസ്രാഹാലിന് 60 വയസ്സായപ്പോൾ യാക്കോബ് ജനിച്ചു; യാക്കോബ് 130-ആം വയസ്സിൽ മിസ്രയീമിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇങ്ങനെ കന്നാനിൽ 215 വർഷവും മിസ്രയീമിൽ 215 വർഷവും, ആകെ 430 വർഷവും ആയി.

പ്രവചനത്തിന്റെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കു, അബ്രാഹാമിന്റെ നാമം മാറ്റപ്പെട്ടതുപോലെ പൗലോസിനായി, രണ്ടു നിയമചിഹ്നങ്ങളിൽനിന്നുള്ള രണ്ടു സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇതു നൽകുന്നു. പൗലോസ് 430-നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അബ്രാഹാം 400-നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു കാലപ്രവചനങ്ങളുടെ "line upon line" നിവൃത്തി, ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്കു നയിച്ച ആദ്യ നിയമകാലഘട്ടത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചരിത്രത്തിൽ ക്രിസ്തു അനേകർക്ക് വേണ്ടി ഒരു ആഴ്ചകാലത്തേക്ക് നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ വന്നപ്പോൾ, ആ ആഴ്ച പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടു കാലപ്രവചനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. പൗലോസിന്റെ നാനൂറുമുപ്പതു വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനം, ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഴ്ചപോലെതന്നെ, തുല്യമായ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാം. കന്നാനിൽ 215 വർഷം, തുടർന്ന് ഈജിപ്റ്റിൽ 215 വർഷം—ഇവ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വശരീരത്തിലുള്ള സാക്ഷ്യത്തെ 1260 ദിവസങ്ങളായി പ്രതിരൂപപ്പെടുത്തുന്നു; അതിനുശേഷം, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം 1260 ദിവസങ്ങളായി പ്രതിരൂപപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തു നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയ 2520 ദിവസങ്ങൾ, "അവന്റെ നിയമത്തിന്റെ കലഹം" എന്നുള്ള ഏഴുകാലങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ക്രി.മു. 723 മുതൽ 1798 വരെ 2520 വർഷങ്ങളാകുന്ന ൧; ആ വർഷങ്ങൾ 1260 വർഷം വീതമുള്ള രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ആദ്യത്തെ 1260 വർഷം ജാതിപരത്വം വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തെ യും സൈന്യത്തെ യും ചവിട്ടിമെതിക്കുന്ന തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ൧; അതിന്റെ പിന്നാലെ 1260 വർഷം പാപ്പാസം വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തെ യും

സൈന്യത്തെ യുദ്ധവിട്ട് മെതിക്കുന്ന തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഴ്ചയുടെ മധ്യം ഹെബ്രായയിലുള്ള ു; ആ ആഴ്ചയുടെ മധ്യമായ (538) ജാതിപരത്വത്തെ നീക്കം ചെയ്ത 1260 വർഷത്തെ സാക്ഷ്യം ുത്തെ യുദ്ധം, അതിന്റെ പിന്നിലെ ജാതിപരത്വത്തെ നീക്കം ചെയ്ത പാപ്പാസീയശിഷ്യനിൽനിന്നുള്ള 1260 വർഷത്തെ ജാതിപരസാക്ഷ്യം ുത്തെ യുദ്ധം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ു. ക്രിസ്തു കൃപയുടെ രാജ്യം ഹെബ്രായയിൽ അധികാരം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, അതു പ്രതീകാത്മകമായി 538-നെ സൂചിപ്പിച്ചു ു; അന്നാണ് പ്രതിപ്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം അധികാരം പ്രാപിച്ചത്. ഹെബ്രായയിൽ, അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ുള്ള യിസ്രായേൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു ു, ആത്മീയ യിസ്രായേൽ ആരംഭിച്ചു ു. 538-ൽ, അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ുള്ള ജാതിപരത്വം അവഗണിക്കപ്പെട്ടു ു. ആത്മീയ ജാതിപരത്വം ആരംഭിച്ചു ു.

അബ്രാഹാമിന്റെ നാലുനൂറ് വർഷത്തെ പ്രവചനം, നാലുനൂറ്റിമുപ്പത് വർഷവും കൂടിയാണ്. അത് അതേ പ്രവചനമാണ്, എന്നാൽ രണ്ടു നിയമചിഹ്നങ്ങളാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ രണ്ടു കാലപ്രവചനങ്ങളും ദൈവജനത്തിന്റെ അടിമത്തത്തെയും വിടുതലിനെയും സൂചിപ്പിച്ചവയായിരുന്നു; അവ പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ നിയമചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നിവൃത്തിയിലാകേണ്ടതായിരുന്നു. പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ നിയമചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനം, ഒരു കാലപ്രവചനം മറ്റൊന്നിനോടു, ഒരു ദിവസത്തിന് ഒരു വർഷം എന്ന ബന്ധത്തിൽ, യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു; അതുവഴി വിടുതലിനെയും അടിമത്തത്തെയും പ്രാധാന്യമർപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു കാലപ്രവചനങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നു.

പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭവും അന്തവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നാം ബാബിലോന്യ തടവിൽ ദാനിയേലിനെ കാണുന്നു. ബന്ധനത്തെയും വിടുതലിന്റെ വാഗ്ദാനത്തെയും തിരിച്ചറിയുന്ന ആ നിയമചരിത്രത്തിൽനിന്ന്, പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ നിയമചരിത്രത്തെ ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ നിയമചരിത്രവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പ്രവചനം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ രണ്ടു കാലപ്രവചനങ്ങൾ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ മോശെയുടെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന "ശപഥം" ദാനിയേൽ 9/11-ൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; അതുപോലെ, ദാനിയേൽ എട്ടിലെ പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ ചോദ്യം പതിനാലാം വാക്യത്തിലെ ഉത്തരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു, അതിൽ 2300 വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ലംഘിക്കപ്പെട്ടാൽ "മോശെയുടെ ശപഥം" ആകുന്ന ആ "ശപഥം," ദാനിയേൽ ഒമ്പത് പതിനൊന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ, ക്രി.മു. 677-ൽ തെക്കൻ രാജ്യത്തിനെതിരെ നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, 2300 വർഷങ്ങൾ അവസാനിച്ചതുപോലെ അതും 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അവസാനിച്ചു. 2520 എന്ന രണ്ടു ചിതറലുകളും പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ ചോദ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു; പതിനാലാം വാക്യത്തിലെ ഉത്തരം 2300 ആകുന്നു.

പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ നിയമചരിത്രത്തെ നിലെ ആത്മഹയായ മോശെയോടുകൂടെ ധാരാളമായും, പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ നിയമചരിത്രത്തെ നിലെ ഒരേയൊരു ക്രിസ്തുവോടുകൂടെ ധാരാളമായും, ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭ ആത്മഹ ചരിത്രത്തെ നിലെ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടു കാലപ്രവചനങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതു അവയിൽ ഒന്നു ബന്ധനത്തെ യും അടിമത്തത്തെ യും പ്രതിനിധീകരിച്ചു; മറ്റൊന്നു വിമോചനത്തെ യും. പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ ആത്മഹ ചരിത്രത്തെ നിലെ 430 വർഷം രണ്ടു തുല്യ ഘട്ടങ്ങൾ ഉായിവിഭജിക്കപ്പെട്ടതും ഒരു മാതൃകയായിരുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തു നിയമം സ്ഥിരീകരിച്ച ആത്മഹ ചരിത്രത്തെ നിലെ 430 വർഷം രണ്ടു തുല്യ ഘട്ടങ്ങൾ ഉായിവിഭജിക്കപ്പെട്ടതും, രണ്ടു സാക്ഷികളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതു: അതായത്, ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ ആത്മഹ ചരിത്രത്തെ നിലെ സമാനമായ ഒരു പ്രവചനാത്മകനക്ഷത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നത്. ഒരുമിച്ചു അവസാനിക്കുന്ന 2520 വർഷവും 2300 വർഷവും, തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടു കാലപ്രവചനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സാക്ഷിയെ നൽകുന്നതു; അവയിൽ ഒന്നിന് നടുവിൽ തുല്യമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രവചനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു.

മൂന്ന് സാക്ഷ്യങ്ങൾ, ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ ഒരേയൊരു ചരിത്രത്തിൽ കർത്താവ് ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പ്പത്തിനാലായിരത്തോടും നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, പ്രവാചകകാലത്തെ സംബന്ധിച്ച പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ട് പ്രവചനങ്ങളും, രണ്ട് സമഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കാലയളവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഒരു ആത്മാവ് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു; എന്നാൽ അങ്ങനെ ആയിരിക്കാനാവില്ല; കാരണം കർത്താവ് ആധുനിക ഇസ്രായേലോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു കൈ ഉയർത്തി ഇനി കാലം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ നിയമം, ആദ്യഫലമായ ഗോതമ്പ് നേർച്ചയിലെ രണ്ട് അലകാട്ടിയ അപ്പങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രവാചകകാലത്തിന്റെ വ്യത്യാസലക്ഷണം ഇല്ലാത്ത ഇരട്ട സാക്ഷ്യത്തിനു മുമ്പായി മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ പ്രവാചകഘടന, അബ്രാഹാമിന്റെ നേർച്ചയിൽ ഒരു പശുക്കിടാവിനെയും (തുല്യമായി രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടത്), ഒരു പെൺആടിനെയും (തുല്യമായി രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടത്), ഒരു ആൺആടിനെയും (തുല്യമായി രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടത്), തുടർന്ന് ഒരു കാട്ടുപ്രാവിനെയും ഒരു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയും അർപ്പിച്ചതിൽ കാണപ്പെടുന്നു.

ആദ്യത്തെ മൂന്നു വഴിപാടുകൾക്കും അവയുടെ പ്രതീകാത്മകതയോടൊപ്പം മൂന്നു വർഷം എന്ന ഘടകം ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവ പ്രവചനകാലം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന വഴിപാടുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവയാണെന്നു അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ മൂന്നു വഴിപാടുകൾക്കും പ്രവചനകാലം ഉണ്ടായിരുന്ന തുമാത്രമല്ല, അവയിൽ ഓരോന്നിനുമുണ്ടായിരുന്ന പ്രവചനകാലം തുല്യമായിരുന്നു. ഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട തുമായിരുന്ന ു. കഴുകുപ്രാവിനും പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനും വയസ്സ് മായിബന്ധപ്പെട്ട നിർണ്ണയം ഒന്നുമില്ല. യൗവനസ്ഥരായിരിക്കണമെന്നുമാത്രമാണ് ആവശ്യമായിരുന്നത്, കാരണം അവ ഉടമ്പടിജനത്തറിന്റെ അവസാനതലമുറയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ; ആ തലമുറ രണ്ടു പക്ഷികളാലോ, അഥവാ രണ്ടു ആട്ടിൻകുട്ടങ്ങളാലോ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നവർ.

രണ്ട് ആട്ടിൻകുട്ടങ്ങൾ മഹാസമൂഹത്തെയും ഒരു ലക്ഷത്തിനാലുത്തിനാലായിരത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ രണ്ട് പക്ഷികൾക്ക് ദ്വിതീയമായ ഒരു അർത്ഥമുണ്ട്. പ്രാവ് വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ യാഗാർപ്പണങ്ങളിലൊന്നാണ്; പ്രാവിനെ യാഗാർപ്പണമായി തിരിച്ചറിയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ, അധികവട്ടങ്ങളിലും അത് ഒരു തരം പാറാവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ അബ്രാഹിമിന്റെ യാഗാർപ്പണത്തിലെ പ്രാവ്, ഇനിയും തുവലുകൾ വളരാത്തതും ചെറുപ്പമുള്ള പക്ഷിയെയോ, അതിലും വെളുപ്പായി, തുവലുകൾ പരിച്ചുമാറ്റപ്പെട്ട പക്ഷിയെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രവചനാത്മക തലത്തിൽ, ആ രണ്ട് പക്ഷികൾ ഗോതമ്പും കളയും ആകുന്നു.

അവസാന നാളുകളിൽ പതാക ഒരു പക്ഷിയെപ്പോലെ ആകാശങ്ങളിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെടും; അതേ സമയം തന്നെ രണ്ടു അശുദ്ധ പക്ഷികൾ ദുഷ്ടതയെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ശിനാറിൽ അവളുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ അവളെ ഇരുത്തും.

അപ്പോൾ എന്നോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൂതൻ പുറപ്പെട്ടു എന്നോടു പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ നിന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി, പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നതെന്തെന്നു നോക്കുക. ഞാൻ ചോദിച്ചു: അതെന്താണ്? അവൻ പറഞ്ഞു: ഇത് പുറപ്പെട്ടു പോകുന്ന ഒരു ഏഫാ ആകുന്നു. പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞു: ഭൂമിയൊട്ടാകെ ഇതാണ് അവരുടെ സാദൃശ്യം. അപ്പോൾ, ഇതാ, ഒരു താലന്ത് തൂക്കമുള്ള ഊയത്തിന്റെ മുടി ഉയർത്തപ്പെട്ടു; ഏഫായുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ഇതാണ്.

അവൻ പറഞ്ഞു: ഇതു ദുഷ്ടതയാകുന്നു. പിന്നെ അവൻ അതിനെ ഏഫായുടെ നടുവിലേക്കു എറിഞ്ഞു; അതിന്റെ വായിന്മേൽ അവൻ ഊയത്തിന്റെ ഭാരവും ഇട്ടു.

അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കി; ഇതാ, രണ്ടു സ്ത്രീകൾ പുറത്തേക്കു വരികയുണ്ടായി; അവരുടെ ചിറകുകളിൽ കാറ്റുണ്ടായിരുന്നവർ; അവർക്കു കൊക്കിന്റെ ചിറകുകളെപ്പോലെ ചിറകുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നവർ; അവർ എഫാവിനെ ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തറിന്റെയും മദ്ധ്യം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ എന്നോടു സംസാരിച്ച ദൂതനോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു: ഇവർ ഈ എഫാവിനെ എവിടേക്കാണ് കൊണ്ടുപോകുന്നത്? അവൻ എന്നോടു

പറഞ്ഞു: ശിനാർദേശത്തു് അതിന്നു് ഒരു ഭവനം പണിയുവാൻ; അവിടെ അത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകയും തന്റെ സ്വന്തം പീഠത്തു് അവിടെ വെക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. സെഖർയ്യ ൨൮: 5:5-11.

“ദുഷ്ടത”യായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട പാപത്വം, അഥവാ പൗലോസ് “ആ ദുഷ്ടൻ” എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതുപോലെ, 1798-ൽ അതിന്റെ മാർകുമുറിവ് ഏറ്റവും അന്ന് അവൾ ഇരിക്കുന്ന കൊട്ടയുടെ മേൽ ഒരു താലത്ത് തൂക്കമുള്ള ഈയം വെക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം ആത്മീയവാദവും മതത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും അവളെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് ശിനാർദേശത്തു് അവൾക്കായി ഒരു വീട് പണിയും; അതേ സമയത്തു് തന്നെയാണ് ദൈവം ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തിക്കാണിക്കുവാൻ പോകുന്ന ഭവനം പണിയുന്നതു പൂർത്തിയാക്കുന്നത്. സെഖർയാവിൽ കള്ളപ്പതാക ദുഷ്ടതയുടെ സ്ത്രീയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; പതാക ദുരിതകളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ലോകം, അശുദ്ധവും വെറുപ്പുള്ളവയായ സകല പക്ഷികളുടെയും കൂടായിരിക്കുന്ന റോം എന്നതിലോ, അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിന്റെ പ്രതീകമായ പ്രാവിലോ, ഇവയിൽ ഒന്നിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടിവരും.

അവൻ പ്രബലമായ ശബ്ദത്തോടെ ശക്തമായി നിലവിളിച്ചു: മഹാബാബിലോൻ വീണുപോയി, വീണുപോയി; അത് ഭൂതങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലവും സകല അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ ആലയവും സകല അശുദ്ധവും അസഹ്യവുമായിരിക്കുന്ന പക്ഷികളുടെ കൂട്ടുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 18:2.

തന്റെ മരണത്തോടും പുനരുത്ഥാനത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ട് ക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: ‘ഈ ദേവാലയം തകർത്തുകളവിൻ; ഞാൻ അതിനെ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഉയർത്തിക്കൊള്ളും.’ ആ മൂന്നു ദിവസം ഒരു ദേവാലയം ഉയർത്തിക്കൊള്ളപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രവചനകാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; മോശെയുടെ കാര്യത്തിലും, ക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യത്തിലും, മില്ക്കൈറുകളുടെ കാര്യത്തിലും അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു. അബ്രാമിന്റെ വഴിപാടിൽ ഒരു പശുക്കിടാവിനും ഒരു പെൺആടിനും ഒരു ആൺആടിനും മൂന്നുവയസ്സായിരിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥ, നാം ഇപ്പോൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂന്നു ഉടമ്പടി-ചരിത്രങ്ങളിലൊന്നൊന്നിനകത്തും ഒരു ദേവാലയം പണിയപ്പെടുമെന്നതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ അന്തിമ ഉടമ്പടി-ദേവാലയം ഒരു പതാകയായിരിക്കെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു കീഴായി ഉയർത്തപ്പെട്ടേണ്ടതാണ്. ഈ കാരണത്താൽ, പശുക്കിടാവും പെൺആടും ആൺആടും ഭൂമിയിലെ മൃഗങ്ങളാകുന്നു; അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗമണ്ഡലത്തിൽ പറക്കുന്ന പക്ഷികളോടുള്ള വ്യത്യാസം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ പണിയപ്പെടുന്ന ആ ഉടമ്പടി-ദേവാലയം, യെരൂശലേം സകല കുന്നുകളുടെയും മലകളുടെയും മീതെ ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോഴാണ്.

അബ്രാഹിമിന്റെ മൂന്നു നിയമപടികളിൽ ആദ്യത്തേതിലെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളെയും ഞാൻ ഇനിയും തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഇതുവരെ നാം പരിഗണിച്ച എല്ലാ ഘടകങ്ങൾക്കും പ്രാചീന അക്ഷരാർത്ഥ ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും, കൂടാതെ ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിലും ഒരു അനുരൂപം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ ദൂതന്മാരുടെ മൂന്നു പടികളെയും അബ്രാഹിമിന്റെ ആദ്യ നിയമപടിയിൽ നാം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അബ്രാഹിമിന്റെ ആദ്യ നിയമപടിയിലുള്ള ആ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ പ്രാകൃതം, അബ്രാഹിമിന്റെ രണ്ടാമത്തെ യും മൂന്നാമത്തെ യും നിയമപടികളെ നാം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇതിലും കൂടുതൽ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിതമാകും.

അബ്രാഹിമിന്റെ “എട്ട്” യാഗാർപ്പണങ്ങൾ മോശെയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ആചാരങ്ങളുടെ ഭാഗമാകുന്ന യാഗാർപ്പണങ്ങളെ മാത്രമല്ല പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്; ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രവാചകകാലത്തിന്റെ പങ്കിനെ അവ തിരിച്ചറിയിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ ഇസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനമായിരിക്കുന്നതിന്റെ ആരംഭവും അവസാനവും—അത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലായാലും ആത്മീയമായാലും—സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

പൗലോസിന്റെ 430 വർഷങ്ങൾ അബ്രാഹിമിന്റെ 400 വർഷങ്ങളിൽ നിന്ന് താർക്കികമായി വേർതിരിക്കാനാവാത്ത ഒരു പ്രവചനകാലഘട്ടമാണ്. അവയെ ഒന്നിന്മേൽ മറ്റൊന്ന് പതിപ്പിച്ചാൽ, അതിലൂടെ മുപ്പത് വർഷങ്ങളുള്ള ഒരു കാലഘട്ടം, തുടർന്ന് നാലുനൂറ് വർഷങ്ങൾ, ഉദ്ഭവിക്കുന്നു. അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരുന്നത് ഇവിടെയാണ്.

“പഴയ നിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ അവസാന നാളുകൾക്കായുള്ള കർത്താവിന്റെ വചനമാണ്; സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോയുടെ ശൂന്യാവസ്ഥ നാം കണ്ടതുപോലെ തന്നെ അവയും നിർഭാഗ്യമില്ലാതെ നിവൃത്തിയാകും.” ലേഖനം 154, മേയ് 26, 1906.